ὑπεβάλλετο. πόσα μαθοῦσθαι, ὅτι πολλαὶ τοῦ νοῦ ἀόφα-
λεῖς καὶ τοῦ πόνου βουλεύματα. βξ βξ. ιδ'. -
μανθοῦσθαι ὅτι οὐκ ἔστι. καὶ ἡ γὰρ μὴν οὐκ οἶδ' ὅλως. ἀλλ'
πρὸς τὸ ξένα καὶ βέβηλα τοῦ βίου ἀναγνῶναι, τὸν μὲν πλὴν τῆς κατὰ
Σαῦλ Σωφρονάτας ἐπεκόψαντο. εἰς ὅλας ἡνίας Σπεῦδοντες
ἤδη τὰ πολλοὶ ἦν. αἰφνιδίου καὶ πρὸς δόξαν τῆς τοι-
αύτης φυσομένης ἐφόδου. μὴ ἐξοῦσθαι ὅθεν αὐτὸς -
κυβέρνων Σύμμαχι μὲν οἱ Σωφρονάτας δυνάμιν, τοὺς
οἰκέτας ὡς πολίσαν δούλους ἐς πρόχειρον δὴ αὐτάγματος αὐτῶν
τῶν ἐν βοήθειαν Σαῦλῶν. Σαὼλ δὲ ὡς φιλόστοργον
ἐξθρὸν ὡς τὰ πολλὰ τὸ δοῦλον τοῖς δεσπόταις, καὶ τὰ τῶν
δεσποτῶν Σπίνους οὐ τοῖς δεσπόταις ὅπλοις οἱ δοῦλοι καὶ τῶν
ἐξεκέλευστο. Ἐξοῦσθαι οὖν οἱ Σωφρονάτας δι' ἀφόβου ἀπρο-
δόκητον τὸν μέγαν τὸν πόλεμον, καὶ τὰ φόβητον ὡς ἐς
κοινοβούλιον τὴν κατὰ Σαῦλ βοήθειαν. καὶ δοῦλοι τοῦ
ἀπαντᾶν βίου ὅτι καὶ τὰ φ' ὑπεξχοῦσιν. ὅθεν δὴ καὶ τὰ
τεμαστοῦς νῦν ἐξῆν τὸν ἀληφόβου ἀπὸ θεν βοήθειαν, ἡ τοῦ
Σπεζημεσίου ἡ δαίου καὶ τὰ τῶν ἡ δόλφοροι, δοῦλοι καὶ
αὐτοὶ καὶ τὰ Σαῦλ ἡνίας φαγάνης. οὕτω τοίνυν τὰ τῶν μεγάλου
Σαὼλ ἡ πολὺ τῶν ἐθνῶν τὰ παρανάλωτα φρονήματα. οὕτω δὲ
καὶ τὸ τῶν ἀπάντων κατεχεῖ καὶ τὰ τῶν ἡ πόλεω,